

[Stetter.]

det præcise sigte, som vi nu endelig langt om længe har fået indført i det nuværende forslag til lov om egnsudvikling.

Bernhard Baunsgaard: Ja, det er næsten synd, at den ærede ordfører for de konservative skal blive ved, for det er jo en håbløs sag at skulle forklare os, at en lov om garanti for lån til industrivirksomheder ikke også er en egnsudviklingslov, når det rent faktisk er sådan, at ca. 95 pct. af midlerne er brugt i egnsudviklingsområder. Skal vi ikke opgive det?

Den højtærede minister sagde, at det har været kritiseret, at vi blander egnsudviklingen sammen med uvedkommende ting — ja, ligesom hr. Stetter gjorde det; men jeg synes nok, at regeringen burde sortere lidt af den kritik, der kom, og lade være med at rette sig efter kritik, der som i dette tilfælde ikke var særlig sagligt begrundet. Så kunne vi have fået en simplere administration og have nøjedes med én lov.

Antonsen: Vi vil stemme imod det ændringsforslag, som venstre og de radikale har stillet til forslag til lov om garanti for lån til industri, dels ud fra den betragtning, at vi stemmer imod selve lovforslaget, dels ud fra den betragtning, at vi ikke på nogen måde er overbevist af argumenterne om, at det vil medføre en billigere administration. Der er tale om forskellige lånesager under de forskellige love, og jeg føler mig ikke spor overbevist om, at administrationen vil være nemmere eller billigere, fordi man her samler den under én hat.

Handelsministeren (Tyge Dahlgaard): Blot en enkelt bemærkning. Jeg vil gerne sige til det ærede medlem hr. Kristen Østergaard, at det jo ikke er undgået min opmærksomhed, at han henvender sig til mig — denne lovgivning hører jo ind under handelsministeriet — men jeg håber, at hr. Kristen Østergaard vil yde mig det privilegium, at jeg må lytte på den måde, som jeg nu anser for at være hensigtsmæssig.

Må jeg føje til — og det er en understregning af, hvad jeg har nævnt her i mine svarbemærkninger — at man af den kritik, som venstre i tidens løb sammen med det konservative folkeparti har fremført imod

egnsudviklingsloven, egentlig kunne have ventet, at venstre i alt fald var tilhænger af en vis adskillelse af administrationen, så egnsudviklingsrådet havde sit arbejdsfelt og udvalget om industrilånegarantierne sit særlige afgrænsede felt at arbejde med. Ved udførelsen af de to lovforslag har der fra ministeriets side været lagt vægt, og afgørende vægt, på at skille administrationen, således som det er sket, så de forskellige politiske opfattelser ikke gav sig udtryk i en holdning til egnsudviklingsloven, som kunne skade og forringe denne lovs slagkraft. Det har betydning for egnsudviklingens og egnsudviklingsadministrationens udvikling i praksis, at der er bred tilslutning til lovgivningen, og det er en stor glæde, at vi i dag har konstateret denne brede tilslutning. Egnsudviklingsrådets arbejde fremover skulle nødig støde på vanskeligheder, som alene opstår ved en sammenkædning af administrationen som den, ændringsforslaget sigter på. Det vil, som jeg nævnte for et øjeblik siden, føre til et større, et mere besværligt administrationsapparat, hvis egnsudviklingsrådet skal beskæftige sig ikke blot med egnsudviklingen, men også med de andre ting, som jo i så fald måtte blive lånegarantier ikke alene til industrivirksomheder, men også til håndværksvirksomheder, detailhandel, mindre skibsfart osv. Jeg mener, at der er god saglig og politisk motivering for, at vi i konsekvens af den kritik, der har været rettet ikke mindst fra venstre og konservativ side mod egnsudviklingen — men som nu er historie, hvilket vi er taknemlige for — foretager denne adskillelse, og jeg kan derfor ikke anbefale ændringsforslaget til vedtagelse.

Hermed sluttede forhandlingen.

Der foretoges først afstemning vedrørende forslag til lov om egnsudvikling.

Lovforslagets §§ 1-17 og dets overgang til tredje behandling
vedtoges uden afstemning.

Man gik dernæst til afstemning vedrørende forslag til lov om garantier for lån til industrivirksomheder.